

Pro klid duše.

MALOMĚSTSKÁ HISTORIE.

Jan Václav z Einberka:

Hylmar vzdychl s ním zároveň, zahleděl se v dáli, kde modraly se lesy v čistém vzduchu. Vstal a přítiskl adjunkta na svá prsa.

Formánek v tom okamžiku pocítil se šťastným. "Tady pěkně mi bylo na prsou společníka, kterého počal máti rád."

O samotě Formánek vzpomínal na Annu. Rád by byl věděl, je-li již vdaná, je-li šťastna a není-li, vzpomínal-li na něho a toužil-li po něm. Timto přemýšlením upadl ve stav mdloby a mrtva.

V láních se nezotavil, ba byl vyhublejší než dřívě. Tránil se rychle. Mnoho hostů odjelo. I Hylmar vyléčil se ze své nemoci a připravoval Formánka na oznamení, že chce odjet do Prahy.

"Pojeď také domů," pravil adjunkt, "čítím, že láně mi mnoho neprosplý ... Než co, nemoc má se nezmenší, vím to a nevyčítám si, že jsem jí přivodil ... Vězte, možil jsem se i hladem ... až do úplného vysílení ... Chtěl jsem umřít ... Někdy vám povím všecko ... mám k vám tolik důvěry, že chci vás zasvětit do celé minulosti, do celého života mého, a něměž nikdo mi neřekne: "Mám tě rád" a nikdo mne snad také nemiloval ... Slibte mi, že ke mně přijedete," prosil se slzou v očích.

"Slibuji!" řekl Hylmar a potřásl jeho suchou rukou, která byla ledová ...

Rozloučili se. — — —

Psávali si často.

V městě ulekli se Formánka. Byl vyhublejší než před odjezdem. Paní Kobylková spínala ruce a dala se do usadavého pláče.

Pokud bylo teplotičko, Formánek držel se jako pára nad údolím, ale když začal studený větrík, chřádl a počátkem prosince již ulehnu.

V tom čase psal mu Hylmar, že je z Prahy přeložen do krajského města, kde i on nějakou dobu trávil. Oznamoval mu, že toho města se bojí.

Po té zprávě Formánkovi se přitřálo.

Druhého dne se přiblížil k psacímu stolu, aby napsal Hylmarovi dopis. "Přijedte, přijedte, a bych vám pověděl, co ví jen Bůh a ona ..."

Již nazejtří k večeru Hylmar přijel.

Formánek plakal radostí. Profesor již ho ani nepoznal. Z vyhublého obličje zbyly jen oči. Kostnaté a hůlkovité prsty se zamodralými nehty byly jako u mrtvol.

Formánek těžce zvedl k Hylmarovi oči a skoro tupě zadíval se do jeho obličje. Byl již zmaten. Profesor se obával, aby nebyl dnes všemu konec ...

"Viděl jste ji?" zaseptal Formánek.

Hylmar přisedl k posteli, aby Formánek nemusel hlasitěji mluvit.

"Je krásná ... vidíte ... ale není má ... Jandl mi jí uloupil ... váš kolega na gymnasiu ..." mluvil trhaně a odkáshal.

Professor rázem zvedl všecko. "Má ho ráda?" Formánek optal se tišeji.

Hylmar přikývl hlavou.

V tom okamžiku adjunkt zamhouřil oči, a vyrazil ze sebe tak pronikavý výkřik, že Hylmar se zděsil. Pak chvíli bylo ticho, po němž se Formánek naklonil k posteli a ukazoval na židli, aby profesor se posadil u něho. Byl opět klidný.

Když Hylmar u něho usedl, adjunkt opět zamhouřil oči a šeptal: "Miloval jsem ji z celé duše ... toužil jsem po ní ... chtěl jsem jí máti za ženu ... však ona neměla a nemá mě ráda. Víte, že musím zemřít ... jen bych rád zvěděl, zdalíž mě trochu milovala v okamžicích, o nichž psala, že poutala k nákonu svou duši a srdce. Tolik bych si přál před smrtí to vědět!"

Professor přemýšlel a přál by si, aby přání jeho se uskutečnilo. Napadla ho myšlenka, kterou albil provést za každou cenu. Vzal Formánka za ruku a těžil ho slovy nejzdravějším.

"Zitra odjedu, poněvadž mám své povinnosti, však ujistuji vás, že přijedu co nejdříve, abych těžil se s vámi nad uskutečněním jedinkého vašeho přání, které jste projevil ..."

Ráno odjel. První jeho starostí bylo promluvit s paní Jandlovou. Vyhledal ji doma, kdy věděl, že Jandl má vyučování.

"Odpustíte, milostivá paní, že si vyprosuji od vás několik chvil, abych s vámi o něčem pohovořil." Paní Jandlová se roztomile nařusmála, zapřítala se a otevřela salon.

"Začnu ze široka, milostivá paní," usmál se. "Mám známého, řeknu přitele, s nímž seznámil jsem se v láních o letošních prázdninách. Je na smrt nemocen — snad již umírá."

Vzdychl a odmlčel se.

"Hledal po všechen svůj mladý život přitele, však nenašel ho; zamiloval se šileně do dívky, ta prodala se mu a zničila jeho duši. Povolal si mě k sobě. Je nad hrobem a prosí, aby mu Bůh zjevil, byli-li onou dívkou v některých chvílích milován. Touží po tom, aby umíral klidněji ..."

Paní Jandlová, která vyděla před sebo luvystupovatí postavu Formánkovu, hledla a vstala.

"Proč mi to vše svěčujete?" otázala se poděšeně.

"Protože tou dívkou jste vy," usmál se.

Paní Jandlová byla těmi slovy zničena. Po duševním boji přistoupila k němu a se slzami v očích otázala se:

"Formánek umírá?"

Professor přikývl.

Dala se do pláče ...

"Vidíte, byl to nešťastný muž, s nímž jsem měla jen soucit. Milovat jsem ho nemohla. Někdy jsem si malbávala, že mu jsem nakhloněna, ale byl to pouhý klam. Byla to útrpnost a ne cit lásky. Za jeho neštěstí nemohu být zodpovědna. A co mám nyní dělati?" otázala se ustrašena.

"Napsati mu list, že jste jej milovala ..."

"Jako žena činiti to nemohu."

"Rozumějte mi, drahá paní! Tim se neprobírejte! Učiňte tak pro klid jeho duše, jak si žádá, aby lehee zmrácl. I kdybyste ho nemilovala, napište, že ano; umírá, touží vědět, byli-li milován ..."

"Jsem žena, pane profesore, a pak bych lhala ..."

"Taková lež není hříchem."

"Můj Bože! A což kdyby se pozdravil?"

"Buďte bez starostí, ten dopisem oním vás pronásledovatí nebude ..."

"Psáti nesmím!"

"Musíte! Jste povinna! Buďte to vašim vděkem za jeho lásku k vám!"

"Nemohu!"

"Milostivá paní," sepal před ní ruce, "neříte tak, prosím vás!"

Paní Jandlová zalomila rukama nad hlavou a naléla.

Když dlouho nemohla se rozhodnouti, obrátil se od ní bolestně.

"Necháňte!"

Neodpovídala.

Hylmar mávl rukou a s chvatem mřel ke dveřím.

"Nuže, s bohem!"

Učinila za ním několik rychlých kroků a chytla se dveří.

"Pane Hylmar!" vykřikla za ním a zakryla obličje.

"Rozhodla jste se?" Staunul.

"Ne ... přece nemohu psáti ..."

Hylmar se uklonil.

"S bohem!"

"Neodeházíte! Smilujte se! Nežadejte, aby žena psala jménu, že ho milovala ... i kdyby lhala ..."

"Jste z kamene, milostivá paní, s bohem!"

"Pane Hylmar, přivádíte mě v šilenost! — Nuže — — napíšu přece!"

"Ale rychle, aby nebylo pozdě ..."

Odešel, aby nebyl Jandlem zastihnut. Potkal ho před domem a trochu se zalekl. Vzal ho pod pažl a pravil mu důvěrně:

"Na slovíčko, pane kolego ... a zahrnuji do zahrnutí ulice. Zde Hylmar vypověděl celou záležitost a prosil, aby se nezmiňoval o tom své choti nikdy, že napíse list bez jeho vědomí ..."

Jandl zastal ji u psacího stolu. Nevěšel, stanul u zasklených dveří, jimiž zástionku pozoroval svou ženu, která psala rychle a hořčně.

Když dopsal, prudce vstala a plakala.

Chopila papír a spěchala ke kamínu.

"Psáti nesmím!" zvolala a hodila dopis k zničení, jsem ženou Karlovou ..."

Jandl zaslel štěstím ... Vřak když vzpomněl na lásku Formánkovu k tomuto roztomilému stvoření, pocítil lítost, vkročil do pokoje, z něhož choť jeho rychle odběhla.

Vyňal dopis a schoval do kapsy. Pak odešel do vedlejšího pokoje, vyšel na chodbu, aby se zdálo, že teprve přichází a o ničem nemá tušení.

Otevřel kuchyň a usmál se jako jindy.

"Již jsi doma, Karle?" otázala se.

Jandl polbil Annu na rozpalené čelo. Rychle se vzdálil, spěchal zapečetit dopis, aby cestou do školy mohl jej dát na poštu.

Toho dne Anna Karlová se vyhýbala. Jandl se tvářil, jakoby nem nepozoroval.

Třetí den Hylmar dostal telegram, aby přijel k Formánkovi.

Když přijel, Formánek byl v rakvi.

Usmívavý obličej nasvědčoval, že zemřel klidně.

"Včera jsme již myslili, že bude dobře," vypravovala paní Kobylková u jeho rakve, "dostal dopis a mnoho se potěšil. Byl vesel a s mým manželem k večeru žertoval. Mluvil o vás a povídal, že musíte přijet, aby vám řekl, jak je mu pěkně a volno ... Potom utíchl. To dodělal ... jen ještě šeptal: milovala, milovala! a tolik mával rukama, pane profesore! ... Umíral chudák nerad."

Hylmar byl hluboce dojat ... Anně poslal telegram.

Onen dopis cložil Formánkovi do ruky, aby si ho nesl do nebe.

Když Hylmar se vrátil domů, zasel k paní Jandlové, aby jí za svého přitele poděkoval. Jandl byl doma.

"Zemřel klidně," pravil a pohleděl na Jandla, který pochopil a rychle odešel.

"Milostpaní, dopis váš učinil ho před smrtí šťastna. Zehnal vám a umíral s vašim jménem na rtech." Byla zděšena.

"Pane Hylmar, já dopis neposlala ..."

Jandl díval se zástionkou a nemohl snéstí bol své ženy. Vešel a řekl:

"Upokoj se, drahoušku, ty jsi dopis psala a já jej poslal. Nehněvám se na tebe, bylo to zcela dobře ..."

Obrátil se k Hylmarovi a stiskl jeho ruku.

Kalendáře jako premii zašleme všem našim předplatitelům.

Máme "Amerikán" a "Rodinný kalendář" z Čech, za doplatek 18c.

Přetíženy.

Sta omažských čtenářů vědí, co to míní.

Leďviny jsou přetíženy: mají příliš mnoho co dělati. Sděluji to v mnohých chorobách a bolestech —

Bolení zad, bolení v bocích, bolení slavy, první příznaky leďvinové choroby. Močové choroby, úpravice močová a Brightova nemoc následují. Omaha oběanka vypravuje zde o jistém vyléčení.

Pl. Julius Beistein z 3. 3004 Elm ul., Omaha, Neb., praví: "Na místě by čas zmenšil mou vážnost pro Doan's Kidney Pills, on jí zvěstil. Na jaře 1899, dosvědčila jsem jejich obdivuhodnou leďvinou hodnotou, když mne byly vyléčily z choroby leďvin, která mne sužovala ve způsobě bolení zad a prudkých bolestí na kříž mých leďví, náramně krutých, zvedala-li jsem něco těžkého. Jest tomu již sedm let, co jsem dovolila, aby mé minění o Doan's Kidney Pills bylo uveřejněno v našich místních časopisech a ježto během této uplynulé doby byla jsem prosta všech příznaků, mám přirozeně jedlé viru a závrať v tento lék a jest mi potěšením zvěsti tuto skutečnost. Můj muž učinil Doan's Kidney Pills a mluví o nich hanějně užnale."

Na prodej ve všech lékárnách. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatel pro Sp. Státy. Pamatajte jméno, Doan's a nebojte jinych.

Dr. Geo. F. Simánek
český lékař a ranhojčí

v číste 1262 Jižní 13. ul., Omaha.

Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.

Res. Tel. Douglas 1964.

Louis Berka,
český právník a veřejný notář,

938 N. Y. Life Bldg., Omaha.

TELEFONY:
Úřadovna, 1552. Obydli, 2565.

HOTEL PRAGUE

ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čisté a pohodlné zařazené pokoje pro cestující, opatřené úpiné novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný Storzův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutnky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale zbabíte se všelikých nesází.

O hojnou přízeň krajanů žádá

Tel. A 1814. 25tř. JOSEF MARUŠÁK.

S. JUNG & CO., velkoobchod lihovinami
v MILWAUKEE, WIS.

jsou jediní majitelé

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může být užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezáživnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvicích. Zadejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

J. H. SHARY,
548 BEE BUIDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 3133

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ

TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vřaků, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mláde, kteří trpí slabostí, strachem, nuzností, nervosní chorobou, otrávením krve, kapavkou, podubý žaludeční leďvin a měchýřové. Kniha ta vám objasní jak se můžete vyléčiti dou a z. jest. Pište nám český.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9h do 5h Vveděl od 10h do 2h odpovídaje.

DR. JOS. LISTER & CO.,
40 Jarnborn St., 8 A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

BEZ ZDRAVÍ NENÍ BLAHA

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE.

Hlavním správcem léčebného ústavu, existujícího již mnohá léta, je specialista, který má velkou zkušenost a sběhlost v léčení rozmanitých chorob, hlavně ale v léčení zastaralých chronických nemocí u muže, žen a dětí.

Týž dostává velký počet poděkovacích dopisů, od pacientů, uzdravených v různých částích Ameriky.

Týž vyzývá tudíž všechny trpící lidi, jež jimi lékařové vyléčiti nemohli, aby se obrátili na něho. Kdo to učiní, obdrží náležitě léky a list s ponaučením, jak mají jich užívat a co činiti, aby si zachránili zdraví. Zároveň bude jim vše vysvětleno v jejich mateřské řeči ohledně choroby jejich.

Abychom ukázali trpícím, jak uzdrvení pacienti děkují ústavu za poskytnutou jim pomoc, uvetejňujeme tu několik dopisů.

Lidgerwood, Neb., 10 srp. 1907.

Měl natvrdlá játra, pokazený žaludek a zácpu.

Ctělý pane lékaří!

Oznamuji Vám, že co tkne se mé choroby, ta už je pryč a já se cítím velmi dobře. Za odstranění mé povážlivé nemoci mohu děkovati jen Vám a Vašim dobrým lékům. Proto Vám ještě jednou děkuji a zůstávám s úctou,

Peter Handreich,
2917 E. 30th Str.
Cleveland, Ohio.

Milý pane doktore:

Uvědomuji Vás, že cítím se úplně zdráva po Vašich léčích, necítím žádnou bolest v žaludku, chuť k jídlu mám dobrou a jsem se vším spokojena. Hlubokou Vaši vědu a znalost v léčení těžkých nemocí odporučuji všem známým Slovankám. Znamenám se s hlubokou úctou

Anna Hrdlička,
Box 4, Route 1.
Lidgerwood, Neb.

Nemoc leďvin a měchýře.

Milý pane doktore:

Oznamuji Vám, že jsem léky obdržela a využívala a že mne nadobro uzdravily. Já jsem trpěla velké bolesti a nyní už se cítím zdráva. Děkuji Vám mnohokrát za vyléčení. S přátelskou úctou

Johanna Kubík, R. F. D. No. 2, Inkster, Mich.

Velectělý pane doktore:

Vyléčil se z plicní nemoci.

V prvním dopisu popsal jsem svoji nemoc a podotknul jsem, že lékaři kteri mne léčili, řekli mi, že mám součotiny. Obrátil jsem se k Vám o pomoc a nyní píšu o čínku Vašich léků. Nemohu psáti jinak, než chválu. Od té doby, co jich užívám, chutná mi dobře jíst, kašel přestal a v prsou cítím úlevu a žádně bolesti. Vděčností vázán, dovoluji, abyste dopis tento uveřejnili v novinách, aby krajané věděli, kam mají se obrátit o pomoc. S úctou

Jno. Homola, R. F. D. 5, Bryan, Tex.

Kdo se hlásíte k léčení do tohoto ústavu, pište jen ve své řeči české, kterou nejlépe znáte, a dkladně popište celý stav vaší choroby hlavně co vás bolí, kde a jak vás to bolí, a jiné příznaky nemoci.

Všechny dopisy adresujte:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
Dr. R. Mielke Medical Director.
140. West 34th Str., NEW YORK.
Paradní hodiny: od 10 do 5 každý den, od 10 do 1 hodiny v neděli.